

κολάρο

κολάρο, το, ουσ.[<ιταλ. collaro <μυν. λατιν. collarium]. **1.** πρόσθετος σκληρός γιακάς, ιδίως σε άσπρο επίσημο πουκάμισο: «το κολάρο σου είναι λερωμένο». **2.** το περιλαίμιο των ζώων, ιδίως των σκύλων: «επειδή έχω χάσει το κολάρο του, δεν έβγαλα το σκύλο μου βόλτα απόψε || στο κολάρο του σκύλου μου έχω γραμμένο το τηλέφωνό μου σε περίπτωση που θα χαθεί». **3.** ο αφρός της μπίρας στα χείλη του ποτηριού: «θέλω να μου φέρεις ένα ποτήρι μπίρα με κολάρο»·

- θα στο περάσω κολάρο, βλ. φρ. θα στο φορέσω κολάρο·

- θα στο φέρω κολάρο, βλ. συνηθέστ. θα στο φορέσω κολάρο·

- θα στο φορέσω κολάρο, (απειλητικά ή προειδοποιητικά) θα σε χτυπήσω στο κεφάλι με αυτό που κρατώ στα χέρια μου και θα το φτάσω ως το λαιμό σου: «πάψε να με κοροϊδεύεις, γιατί θα στο φορέσω κολάρο το κάδρο που έχω για κρέμασμα!»·

- μου 'γινε στενό κολάρο, μου έγινε πολύ ενοχλητικός, πολύ φορτικός: «μου 'γινε στενό κολάρο για να του δανείσω κάτι λεφτά»·

- τ' άσπρα κολάρα, βλ. φρ. τα ψηλά κολάρα·

- τα σκληρά κολάρα, βλ. φρ. τα ψηλά κολάρα. (Τραγουδί: ο άντρας που θα παντρευτώ θα είναι από σόι, **σκληρό κολάρο** θα φορά θα 'χει χρυσό ρολόι)·

- τα ψηλά κολάρα, οι αρχές, οι επίσημοι της πολιτείας ή αυτοί που ανήκουν στην αριστοκρατία: «μετά από το σεισμό ήρθαν στην περιοχή μας τα ψηλά κολάρα για να δουν από κοντά τις καταστροφές». Από το ότι τα ψηλά κολάρα φοριούνται συνήθως από τους επισήμους·

- του το πέρασα κολάρο, βλ. φρ. του το φόρεσα κολάρο·

- του το 'φερα κολάρο, βλ. συνηθέστ. του το φόρεσα κολάρο·

- του το φόρεσα κολάρο, τον χτύπησα στο κεφάλι με το αντικείμενο που κρατούσα στα χέρια μου και το κατέβασα ως το λαιμό του: «σήκωσα το κάδρο και του το φόρεσα κολάρο || επειδή τον ειρωνευόταν συνέχεια, άρπαξε την κιθάρα του και του τη φόρεσε κολάρο»·